ปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

COMMUNICATION FACTORS AFFECTING THE OPERATIONAL EFFECTIVENESS OF ADMINISTRATORS UNDER THE OFFICE OF THE PRIVATE EDUCATION COMMISSION

ฐานธิษณ์ ถ้ำเจริญ[1] และ นันทิยา น้อยจันทร์[2]

Thantid Thamcharoen[1] and Nunthiya Noijun[2]

สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา[1 2]

Department of Educational Administration, Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University[1 2]

Corresponding Author e-mail: s65561802015@ssru.ac.th

วันที่รับบทความ 19 เมษายน 2568; **วันที่แก้ไข** 14 พฤษภาคม 2568; **วันที่ตอบรับ** 17 พฤษภาคม 2568

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการสื่อสารของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการสื่อสารกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และ 4) ศึกษาปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 136 คน โดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.978 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการสื่อสารและประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารโดยรวม อยู่ในระดับมาก ปัจจัยการสื่อสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า ปัจจัยการสื่อสารด้านผู้รับสารเป็นตัวแปรเดียวที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน และการคิดวิเคราะห์ที่ดี เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้รับสาร เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมประสิทธิผลของการดำเนินงานของผู้บริหาร

คำสำคัญ: การสื่อสาร; ประสิทธิผลการดำเนินงาน; การบริหารการศึกษา

Abstract

This research article aims to: 1) examine the opinions regarding the communication factors of managers under the Office of the Private Education Commission, 2) assess the opinions regarding the operational effectiveness of managers under the Office of the Private Education Commission, 3) investigate the relationship between communication factors and the operational effectiveness of managers under the Office of the Private Education Commission, and 4) explore the communication factors that influence the operational effectiveness of managers under the Office of the Private Education Commission. The sample used in this study consisted of 136 personnel from the Office of the Private Education Commission, determined using the sample size table by Krejcie & Morgan (1970). This was a quantitative research study. The research instrument used was a questionnaire, which was validated by experts and had a reliability coefficient of 0.978. Data analysis was conducted using descriptive statistics, Pearson correlation, and multiple regression analysis.

The results of the study found that both communication factors and operational effectiveness of the managers were rated highly. Communication factors had a positive relationship with the operational effectiveness of the managers, with statistical significance at the 0.05 level. It was found that the communication factor related to the receiver was the only variable that significantly predicted the operational effectiveness of the managers under the Office of the Private Education Commission, with statistical significance at the 0.05 level. The findings suggest that developing skills in listening, reading, and analytical thinking to ensure accurate understanding and efficient information exchange by the receiver is essential in promoting the operational effectiveness of management.

Keywords: Communication; Operational Effectiveness; Educational Management

บทนำ

ในยุคที่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีดำเนินไปอย่างรวดเร็ว องค์กรภาครัฐจำเป็นต้องมีผู้บริหารที่มีประสิทธิผล เพื่อขับเคลื่อนหน่วยงานให้ตอบสนองต่อภารกิจและเป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในบริบทของ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนในประเทศไทย การบริหารงานในหน่วยงานดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัย “การสื่อสาร” ที่มีคุณภาพเป็นเครื่องมือในการนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ การสื่อสารภายในองค์กรเป็นมากกว่าการส่งข้อมูลจากผู้ส่งไปยังผู้รับ แต่เป็นกระบวนการที่สร้างความเข้าใจร่วม ถ่ายทอด

วิสัยทัศน์ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของบุคลากรในทุกระดับ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการบริหารที่มีประสิทธิภาพ (ปัญญา จุฑารัตน์, 2566)

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงานในองค์กรภาครัฐ โดยเฉพาะในสังกัด สช. ซึ่งการสื่อสารที่ไม่ชัดเจนหรือผิดพลาดสามารถทำให้เกิดการตัดสินใจที่ล่าช้า และส่งผลต่อการดำเนินงานที่ไม่ได้ผลตามที่คาดหวัง งานวิจัยจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) พบว่า ร้อยละ 43 ของผู้บริหารในหน่วยงานภาครัฐเชื่อว่าปัญหาการสื่อสารภายในองค์กรเป็นอุปสรรคสำคัญที่ขัดขวางการดำเนินงาน โดยเฉพาะใน สช. ที่มักพบปัญหาความไม่ชัดเจนในการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายใน สช. และระหว่าง สช. กับหน่วยงานภายนอก เช่น โรงเรียนเอกชนหรือหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ข้อมูลที่ล่าช้าหรือไม่ตรงเวลาเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินการตามนโยบายการศึกษาของรัฐบาล ทำให้เกิดความล่าช้าในการจัดการ และลดทอนประสิทธิภาพในการบริหารงาน

การสื่อสารที่ไม่เหมาะสมยังส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนระหว่างผู้บริหารและบุคลากรในองค์กร ซึ่งทำให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายใน สช. ไม่ราบรื่นและทำให้เกิดความขัดแย้งในระดับการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจและการดำเนินงานต่าง ๆ เช่นเดียวกับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรและการกำหนดนโยบายที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันเวลาตามแผนงานที่วางไว้ ซึ่งในที่สุดจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ปัจจัยการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สช. โดยการวิจัยจะใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทั้งจากผู้บริหารและพนักงานในองค์กรผ่านแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของการสื่อสารที่มีต่อการบริหารงาน ซึ่งคาดหวังว่าผลการวิจัยจะช่วยให้การพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้บริหาร สช. เป็นไปในทางที่สามารถยกระดับประสิทธิภาพการบริหารงานในองค์กรภาครัฐให้มีประสิทธิผลมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการประสานงานและการตัดสินใจที่รวดเร็วและแม่นยำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการสื่อสารของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการสื่อสารกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
4. เพื่อศึกษาปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

การทบทวนวรรณกรรม

1. ปัจจัยการสื่อสาร

ผู้ส่งสาร (Sender) ผู้ส่งสารมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดข้อมูลที่ชัดเจนและตรงตามเจตนา โดยต้องมีทักษะในการเลือกข้อมูลที่เหมาะสมกับผู้รับสาร และสามารถปรับรูปแบบการสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทขององค์กร (Vander Elst, 2020). การฝึกฝนทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสารในองค์กรภาครัฐจึงมีความสำคัญเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและไม่มีข้อผิดพลาด (O'Reilly et al., 2021)

สาร (Message) สารที่ส่งจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารต้องมีความชัดเจนและตรงประเด็น ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในองค์กรภาครัฐที่ต้องการการทำงานร่วมกันและการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ (Bucata & Rizescu, 2017). การศึกษาของ Liao & Chang (2021) แสดงให้เห็นว่า ความชัดเจนของสารมีผลต่อการตัดสินใจและการดำเนินงานในองค์กร

ช่องทางการสื่อสาร (Channel) ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการถ่ายทอดสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ เช่น การใช้เทคโนโลยีสื่อสารในยุคดิจิทัลช่วยให้การสื่อสารมีความสะดวกและรวดเร็ว การเลือกช่องทางที่เหมาะสมกับลักษณะของสารช่วยลดข้อผิดพลาดและเพิ่มความชัดเจนในการสื่อสาร (Bucata & Rizescu, 2017; O'Reilly et al., 2021)

ผู้รับสาร (Receiver) ผู้รับสารมีบทบาทสำคัญในการถอดรหัสและทำความเข้าใจสารที่ส่งมา การฝึกฝนทักษะการฟังและการรับข้อมูลที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้รับสารสามารถทำงานร่วมกับผู้ส่งสารได้ดีขึ้น และนำไปสู่การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Verheyen & Van der Loo, 2021). การศึกษาโดย ภาวินี ขันธศิริ (2561) พบว่า ความสามารถในการรับฟังและแปลความหมายข้อมูลของผู้รับสารมีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารในองค์กรภาครัฐ

2. ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร

การบรรลุเป้าหมายขององค์กรเป็นหนึ่งในลักษณะสำคัญของการประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร ผู้บริหารที่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้ในเวลาที่เหมาะสมถือเป็นสัญญาณของการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ (Koontz & Weihrich, 2019). การบรรลุเป้าหมายสะท้อนถึงความสามารถในการวางแผน การดำเนินงาน และการใช้ทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จในองค์กรภาครัฐ เช่น สช. ที่มีเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเอกชนในประเทศ การสื่อสารภายในองค์กรมีผลโดยตรงในการทำให้ทุกฝ่ายเข้าใจเป้าหมายเดียวกันและสามารถร่วมมือในการบรรลุเป้าหมายได้ (Liao & Chang, 2021)

ภาวะผู้นำเป็นลักษณะสำคัญของการประเมินผู้บริหารที่สามารถกำหนดทิศทางและสร้างแรงจูงใจให้กับทีมงานได้ (Cummings & Worley, 2020). ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่ดีสามารถสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นทีมงานให้ดำเนินการตามเป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาของ Verheyen & Van der Loo (2021) แสดงให้เห็นว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาช่วยเสริมสร้างภาวะผู้นำที่ดี และช่วยให้ผู้บริหารสามารถจัดการกับความท้าทายในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอีกหนึ่งเกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินประสิทธิผลของผู้บริหาร การสร้างความพึงพอใจในที่ทำงานจะช่วยลดการลาออกของพนักงานและเสริมสร้างความผูกพันต่อองค์กร (Judge & Piccolo, 2004). การสื่อสารภายในองค์กรที่มีคุณภาพและมีความชัดเจนสามารถเสริมสร้างความพึงพอใจในหมู่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่างมาก การศึกษาของ Liao & Chang (2021) พบว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้บุคลากรภายในองค์กรมีความพึงพอใจในการทำงาน และส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเป็นอีกหนึ่งลักษณะที่สำคัญในการประเมินประสิทธิผลของผู้บริหาร โดยผู้บริหารที่สามารถจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มผลผลิตขององค์กรได้ (Schilling, 2020). การบริหารทรัพยากรในองค์กรภาครัฐต้องใช้ทั้งบุคลากรและงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งการสื่อสารภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพช่วยให้การแบ่งทรัพยากรมีความชัดเจนและไม่เกิดการทับซ้อน (O'Reilly et al., 2021)

ในการวิจัยนี้ ผู้เขียนได้นำเอาทฤษฎี การสื่อสาร 4 ปัจจัย มาใช้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สช. โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาประสิทธิภาพของการสื่อสารในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานของผู้บริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิผล โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเลือกช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม, การถอดรหัสสารอย่างมีประสิทธิภาพ, และการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้รับสาร

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด ประกอบด้วย ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยการสื่อสาร 4 ด้าน และตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร 4 ลักษณะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

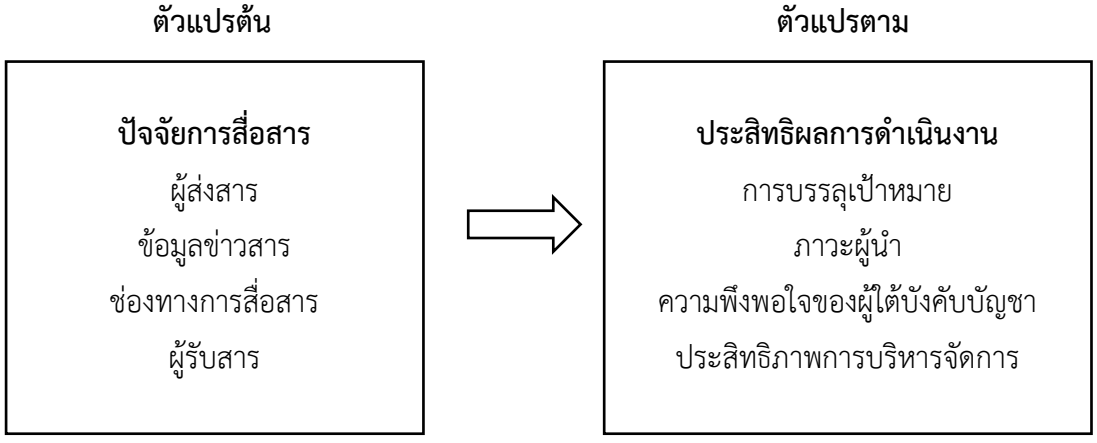

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2. ปัจจัยการสื่อสารอย่างน้อย 1 ด้าน ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาปัจจัยการสื่อสาร 4 ด้าน ได้แก่ ผู้ส่งสาร ข้อมูลข่าวสาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร ตามแนวคิดของ Shannon & Weaver (1949) และประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร 4 ลักษณะ ได้แก่ การบรรลุเป้าหมาย ภาวะผู้นำ ความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชา และประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรในกลุ่มงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 8 กลุ่มงาน คือ ผู้อำนวยการกลุ่มงาน หัวหน้างาน/กลุ่ม/ฝ่าย และบุคลากรในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 210 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรในกลุ่มงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 8 กลุ่มงาน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการกลุ่มงาน หัวหน้างาน/กลุ่ม/ฝ่าย และบุคลากรในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 136 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน Krejcie & Morgan (1970)

ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้มุ่งการศึกษาปัจจัยการสื่อสารที่มีประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมปัจจัยการสื่อสาร และประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยเลือกใช้ตัวแปรต้น อ้างอิงตามแนวคิดกระบวนการสื่อสารของ Shannon & Weaver (1949) และตัวแปรตามศึกษาเอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร โดยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ องค์ประกอบของประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารโดยใช้เกณฑ์ข้อที่สอดคล้องกันตั้งแต่ 5 ความถี่ขึ้นไปตามตารางเมทริกซ์

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert scale) แบ่งออกเป็น 2 ตอน รวมทั้งสิ้น 32 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการสื่อสารของผู้บริหาร จำนวน 16 ข้อ ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ผู้ส่งสาร ข้อมูลข่าวสาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร จำนวน 16 ข้อ ครอบคลุม 4 ลักษณะ ได้แก่ การบรรลุเป้าหมาย ภาวะผู้นำ ความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชา และประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยสูตรของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978 แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 136 คน โดยใช้วิธีการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง รวมถึงช่องทางออนไลน์บางส่วน ทั้งนี้ ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างชัดเจนก่อนการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจและให้ข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ และรักษาจริยธรรมในการวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยข้อมูลที่ได้รับจะถูกเก็บเป็นความลับและนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล และทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเชิงสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลของตัวแปรทั้งหมด โดยมีเกณฑ์การแปลคะแนนเฉลี่ย (สำหรับมาตราส่วน 5 ระดับ)

2. ค่าสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

2.1 สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ในการตรวจสอบระดับความสัมพันธ์ของข้อมูล

2.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ใช้เพื่อวิเคราะห์ความสามารถของตัวแปรต้นในการพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร และดูว่า ตัวแปรใดมีอิทธิพลมากที่สุด ตัวแปรที่ใช้พิจารณา โดยวิธี stepwise

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการสื่อสารของผู้บริหารในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสื่อสารองค์กรในแต่ละด้าน

ปัจจัยการสื่อสารองค์กร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ผู้รับสาร	4.23	0.384	มากที่สุด
ช่องทางการสื่อสาร	4.17	0.429	มาก
ผู้ส่งสาร	4.17	0.398	มาก
ข้อมูลข่าวสาร	4.10	0.495	มาก
รวม	**4.17**	**0.330**	**มาก**

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยการสื่อสารขององค์กรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.17, S.D. = 0.330) เมื่อตรวจสอบรายด้านพบว่า ด้านผู้รับสารมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x}$ = 4.23, S.D. = 0.384) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านช่องทางการสื่อสาร ($\bar{x}$ = 4.17, S.D. = 0.429) และด้านผู้ส่งสาร ($\bar{x}$ = 4.17, S.D. = 0.398) ตามลำดับ ขณะที่ด้านข้อมูลข่าวสารมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}$ = 4.10, S.D. = 0.495) แต่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารในแต่ละด้าน

ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการ	4.08	0.526	มาก
ด้านภาวะผู้นำ	4.05	0.566	มาก
ด้านการบรรลุเป้าหมาย	4.03	0.515	มาก
ด้านความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชา	4.03	0.624	มาก
รวม	**4.05**	**0.484**	**มาก**

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.05, S.D. = 0.484) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x}$ = 4.08, S.D. = 0.526) รองลงมาคือด้านภาวะผู้นำ ($\bar{x}$ = 4.05, S.D. = 0.566) ด้านการบรรลุเป้าหมาย ($\bar{x}$ = 4.03, S.D. = 0.515) และด้านความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชา ($\bar{x}$ = 4.03, S.D. = 0.624) ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการสื่อสารกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการสื่อสารกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร โดยภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยการสื่อสาร (x) / ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร (y)		ด้านการบรรลุเป้าหมาย (Y_1)	ด้านภาวะผู้นำ (Y_2)	ด้านความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชา (Y_3)	ด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการ (Y_4)	**ประสิทธิผลรวม (Y_{tot})**
ผู้ส่งสาร (X_1)	Pearson's r	0.220*	0.140	0.051	0.273**	0.190*
	Sig. (2-tailed)	0.010	0.104	0.553	0.001	0.027
	N	136	136	136	136	136
ข้อมูลข่าวสาร (X_2)	Pearson's r	0.265**	0.218*	0.165	0.291**	0.266**
	Sig. (2-tailed)	0.002	0.011	0.054	0.001	0.002
	N	136	136	136	136	136
ช่องทางการสื่อสาร (X_3)	Pearson's r	0.158	0.146	0.077	0.110	0.139
	Sig. (2-tailed)	0.066	0.091	0.371	0.201	0.106
	N	136	136	136	136	136
ผู้รับสาร (X_4)	Pearson's r	0.240*	0.288**	0.219*	0.239*	0.283**
	Sig. (2-tailed)	0.005	0.001	0.010	0.005	0.001
	N	136	136	136	136	136
ภาพรวม		0.287** (p=0.001)	0.255** (p=0.003)	0.166 (p=0.053)	0.297** (p=0.0)	0.285** (p=0.001)

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการสื่อสารโดยรวม (X_{total}) กับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร (Y) โดยใช้สถิติ Pearson's Correlation พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ r = 0.285 และมีค่า Sig. (2-tailed) = 0.001 ซึ่งอยู่ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าสหสัมพันธ์ที่เป็นค่าบวกดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระหว่างปัจจัยการสื่อสารกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร กล่าวคือ เมื่อปัจจัยการสื่อสารโดยรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยค่านี้จัดอยู่ในช่วงระดับความสัมพันธ์ "ต่ำถึงปานกลาง" ตามเกณฑ์การแปลผลของ Best (1977) และมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างชัดเจนที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ผลการวิเคราะห์นี้สะท้อนว่าความสามารถในการสื่อสารภายในองค์กรมีกลไกเชิงบวกที่ส่งผลต่อการบริหารงานของผู้บริหาร และสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรอย่างมีทิศทาง

4. ผลการศึกษาปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยการสื่อสารกับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร

ปัจจัย	$\bar{\chi}$	S.D.	ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร						
			b	S.E.	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	-	-	2.533	0.444		5.703	0.000	-	-
ผู้รับสาร	4.23	0.384	0.358	0.105	0.932	3.419	0.001	1.000	1.000

R^2 = 0.080, F = 11.690, Sig. = 0.001 "ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$"

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise พบว่า ปัจจัยการสื่อสารด้านผู้รับสาร เป็นตัวแปรเดียวที่เข้าสู่สมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยแบบคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.358 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยแบบคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.932 มีค่า t = 3.419 และ Sig. = 0.001 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าด้านผู้รับสารสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โมเดลนี้มีค่า R^2 = 0.080 แสดงว่าปัจจัยด้านผู้รับสารสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารได้ ร้อยละ 8 โดยมีค่า F = 11.690 และ Sig. = 0.001 บ่งชี้ว่าโมเดลมีความเหมาะสมโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ ค่า Tolerance = 1.000 และ VIF = 1.000 อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม แสดงว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระในโมเดล

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า “ผู้รับสาร” เป็นตัวแปรที่มีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารอย่างชัดเจน กล่าวคือ หากผู้รับสารมีความสามารถในการรับรู้และตีความสารได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม จะช่วยให้การดำเนินนโยบายของผู้บริหารเกิดผลสำเร็จได้จริง ส่งผลต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในภาพรวมขององค์กร

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสื่อสารอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านผู้รับสาร ซึ่งสะท้อนว่าบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสามารถเข้าใจ วิเคราะห์ และนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Berlo (1960) ที่เน้นว่า ผู้รับสารที่มีความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่เหมาะสมจะสามารถถอดรหัสสารได้ตรงกับความตั้งใจของผู้ส่งสาร และส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารโดยรวม

ในด้านประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมาก โดยเฉพาะด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ สะท้อนว่าผู้บริหารมีความสามารถในการวางแผน บริหารจัดการ และเป็นผู้นำที่สามารถจูงใจบุคลากรให้ร่วมมือในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร สอดคล้องกับแนวคิดของ Mahoney และคณะ

(1960) และ Campbell (1970) ที่กล่าวว่าประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารครอบคลุมทั้งด้านกระบวนการทำงาน การใช้ทรัพยากร และการตอบสนองต่อความต้องการของบุคลากร

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการสื่อสาร ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ผู้ส่งสาร, สาร, ช่องทางการสื่อสาร, และ ผู้รับสาร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะ ผู้รับสาร ซึ่งเป็นตัวแปรหลักที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารมากที่สุด การที่ผู้รับสารสามารถทำความเข้าใจสารที่ได้รับและตอบสนองได้อย่างถูกต้อง ทำให้การบริหารงานในองค์กรมีความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากผลการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ พบว่า ผู้รับสาร เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายประสิทธิผลการดำเนินงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า t = 3.419 และ Sig. = 0.001 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05 สะท้อนว่า ผู้รับสาร มีบทบาทสำคัญในการแปลความหมายและทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ. อย่างไรก็ตาม ค่า R^2 ที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในโมเดลนี้อยู่ที่ 0.08 ซึ่งหมายความว่า 8% ของความแปรปรวนในประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารสามารถอธิบายได้จากปัจจัยการสื่อสาร ในขณะที่ 92% ของความแปรปรวนอาจเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้รวมในโมเดลนี้

สรุปได้ว่าแม้ ค่า R^2 จะต่ำ แต่ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการสื่อสารโดยเฉพาะด้านผู้รับสาร ถือเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์กร

สรุปองค์ความรู้

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง "ปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน" ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ได้ดังต่อไปนี้

การสื่อสารภายในองค์กรประกอบด้วยองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่ ผู้ส่งสาร, ข้อมูลข่าวสาร, ช่องทางการสื่อสาร, และ ผู้รับสาร ซึ่งแต่ละด้านมีบทบาทสำคัญที่แตกต่างกันและมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยที่มีผลมากที่สุดคือ ผู้รับสาร ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการตีความและนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสะท้อนว่าไม่เพียงแค่ผู้บริหารจะสื่อสารได้ดี แต่บุคลากรในองค์กรต้องมีความสามารถในการรับสาร แปลความหมาย และนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการบริหาร

ในส่วนของ ปัจจัยการสื่อสารอื่น ๆ ได้แก่ ผู้ส่งสาร, สาร, และ ช่องทางการสื่อสาร แม้ว่าจะไม่พบความสัมพันธ์เชิงสถิติกับประสิทธิผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน แต่ก็ยังมีความสำคัญในกระบวนการสื่อสารภายในองค์กร เนื่องจากการส่งสารที่มีคุณภาพ, ข้อมูลที่ชัดเจน, และช่องทางที่เหมาะสมสามารถเสริมสร้างความเข้าใจร่วม ลดความคลาดเคลื่อนในการทำงาน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำและการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

การพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้บริหารควรเน้นไปที่การ สร้างระบบป้อนกลับ ที่เอื้อต่อความเข้าใจร่วม และพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน และการคิดวิเคราะห์ที่ดีสำหรับ ผู้รับสาร ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานในองค์กรภาครัฐและภาคการศึกษาในยุคที่การสื่อสารมีความซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้นในยุคดิจิทัล

งานวิจัยนี้ได้เติมเต็มองค์ความรู้ในเชิงประจักษ์ โดยเฉพาะในบริบทของหน่วยงานราชการด้านการศึกษา ซึ่งที่ผ่านมาอาจขาดข้อมูลเชิงปริมาณที่ชี้ชัดถึงผลกระทบของการสื่อสารที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร โดยองค์ความรู้ที่ได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา โครงสร้างการสื่อสาร และการ ฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร ให้กับผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการบริหารที่มีประสิทธิภาพและความเข้าใจร่วมกันในองค์กร

การวิจัยนี้ยังสามารถนำไปบูรณาการกับองค์ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของการพัฒนาทักษะการสื่อสารในยุคดิจิทัล ซึ่งการสื่อสารมีบทบาทสำคัญในกระบวนการบริหารการศึกษาและการจัดการองค์กรภาครัฐ นอกจากนี้ ยังเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนา ภาวะผู้นำ และ การบริหารทรัพยากร ที่มีประสิทธิภาพในองค์กรในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการสื่อสารของบุคลากรในองค์กร โดยเฉพาะในด้านการเป็น ผู้รับสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการฟังอย่างตั้งใจ การวิเคราะห์ และการตีความข้อมูลอย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและการตอบสนองที่ตรงกับเจตนาของผู้ส่งสาร

2. องค์กรควรปรับปรุงช่องทางการสื่อสารให้มีความ ชัดเจน เข้าถึงง่าย และเปิดกว้าง โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสในการบริหารงานและให้ข้อมูลที่ครบถ้วนตรงเวลาแก่บุคลากร

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. การพัฒนาทักษะการสื่อสารของ ผู้บริหาร ควรเน้นการเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม และการสร้างระบบ ป้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเข้าใจร่วมในองค์กร โดยการจัดการฝึกอบรมที่เน้นทักษะการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ

2. องค์กรควรปรับปรุงและพัฒนาองค์ประกอบของการสื่อสาร เช่น ผู้ส่งสาร, ข้อมูลข่าวสาร, และ ช่องทางการสื่อสาร ให้ทันสมัย แม้ว่าจะไม่ได้มีผลทางสถิติที่ชัดเจนต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน แต่ก็ยังมีความสำคัญในทางปฏิบัติในการทำให้การสื่อสารในองค์กรมีความราบรื่นและตรงประเด็นมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาในอนาคตควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยัง ปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เช่น ปัจจัยภายนอกที่อาจมีผลกระทบต่อการบริหารงาน

2. ควรมีการศึกษาผลกระทบของการ ใช้เทคโนโลยี ในการสื่อสารต่อประสิทธิผลการดำเนินงานในยุคดิจิทัล เพื่อศึกษาว่าการใช้เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและการตัดสินใจได้หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

ปัญญา จุฑารัตน์. (2566). การสื่อสารภายในองค์กรภาครัฐ: ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร. *วารสารการบริหารการศึกษา, 22*(3), 45-60.

ภาวินี ขันธศิริ. (2561). การสื่อสารภายในองค์กรภาครัฐ: ผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชา. *วารสารการบริหารการศึกษา, 21*(4), 102-115.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). การสำรวจปัญหาการสื่อสารภายในองค์กรภาครัฐ: กรณีศึกษาในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *รายงานการวิจัย, 15*(2), 75-88.

Bucata, G., & Rizescu, R. (2017). The impact of effective communication on organizational performance. *Journal of Management Development, 36*(5), 557-568.

Berlo, D. K. (1960). *The process of communication: An introduction to theory and practice.* Holt, Rinehart, and Winston.

Cummings, T. G., & Worley, C. G. (2020). *Organization development and change.* Cengage Learning.

Judge, T. A., & Piccolo, R. F. (2004). The impact of leadership on employee satisfaction: A meta-analysis of empirical studies. *Journal of Applied Psychology, 89*(5), 755-768.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement, 30*(3), 607-610.

Koontz, H., & Weihrich, H. (2019). *Essentials of management: An international perspective.* McGraw-Hill Education.

Liao, Y., & Chang, Y. (2021). The role of message clarity in organizational decision making. *Management Communication Quarterly, 35*(1), 73-92.

O'Reilly, C., et al. (2021). Digital communication and organizational effectiveness in the public sector. *Journal of Public Administration Research, 48*(3), 259-275.

Schilling, M. (2020). Managing organizational resources: A framework for effective resource allocation in the public sector. *Public Administration Review, 80*(1), 90-102.

Shannon, C. E., & Weaver, W. (1949). *The mathematical theory of communication.* Urbana: niversity of Illinois Press.

Vander Elst, L. (2020). Communication in the public sector: A framework for effective organizational communication. *Journal of Public Administration, 38*(2), 55-70.

Verheyen, M., & Van der Loo, W. (2021). Effective communication and leadership in the public sector: A study on organizational management. *Journal of Leadership and Public Administration, 42*(4), 409-424.